

O prietenie din copilărie

Eugenia Calancea

Gândul mă duce negreșit
La o veche prietenie,
Copiilor le-am povestit
Cum era-n copilărie.

O prietenie adevărată,
Cu drag aş vrea şi azi să am,
Ca-n povestirea minunată,
Când cu prietena mea eram.

Aş vrea ca lumea să înveţe
Să-i cinstească pe cei ca noi,
Chiar şi-n clipele de tristeţe
Prietenii buni nu dau înapoi.

Prietena mea niciodată,
Când era greu nu m-a părăsit
Ne ajutam de îndată
Şi ziceam că: totdeauna aşa va fi.

Ea e comoara cea mai bună,
Nimic nu ne va despărţi,
Ne vom bucura-mpreună
Şi-ţi spun sigur că aşa va fi.

E bine să ai întotdeauna
Un prieten bun şi credincios,
Să-ţi fie alături când vine furtuna,
La fel şi când ai timp frumos.